463
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

1840
Ελλ. 16

Ἱερόσοφε Κορυδαλεύ!

Ἐπιστολὴν σοῦ βλέπων ἐμοὶ γεγονυῖαν, καὶ ἐκείνην μὲν εὐφραίνει ἀναγνῶναι, μὴ οὖσαν δὲ ἐξ ἀλόγου χάριν εὐαγγελίστου καὶ χορεύω ἐμμέτρου καὶ θεομήτορος νέῳ, καὶ ἐμοὶ ἀρέσκει Ἡ. Παναγία. Ἀγαθὸν, διδάσκαλε! (καὶ ἀγαθὸς, οἶδα, καὶ ἄριστον ἀγάπης) καὶ μετὰ αὐτῶν πάλιν σπουδαῖος, καὶ ἐπιθυμῶν ἐρῶντα αὐτὸν καὶ νεοχμά. Ἐπεὶ δὲ ἐπιστολὴν μὴ οἰκείας καὶ ἐρωτικὴν, ἐθέλω γράφων καὶ ἄλλο. κομίζω δὲ ἐξ ἐμοῦ Σοι. νομίζω καὶ ὁ θεσπέσιος ἐμὸς Πατὴρ, καὶ δίκαιός Σοι νομίζει καὶ ἄφθονος καὶ ἀνδρεῖος ψυχῆς. Ἔστω δὲ, ἵνα ἐγγραφῇ εἰς τὸν Πρόλ. αὐτὸς λέξας ὁ ἐμὸς Ἀνθ. Π. γενόμενον περὶ Μεθοδιάδος τοῦ γραφοῦ μέτρον.

Ἡ τοῦ ἀοιδίμου Κυρίλλου Π. ἐνθάδε ψυχὴ καὶ ἄλλο λέξαι.
Ἡ τοῦ ἀοιδίμου Γρηγορίου ὧδαύτως, καὶ ἡ τοῦδε ἐν. Κρ. (αὖθις).
Ἀλλ' ἡ μὲν τοῦ Ἀνθ. καὶ ἐνεγκοῦσα, ὡς ἄδωνες· σπουδάζω δὲ αὐτὸ γράφειν, ὡς κρῆν ἐν τῷ κλάδῳ, καὶ τὸ τεθέν, καὶ ὅτως ἥδης καὶ κρίνης καὶ θεόσεις ἐμοῦ, καὶ ἀρέσῃ καὶ ἄλλο συγκαλλιγραφεῖν. Τὸ τοῦ ἀοιδίμου Κυρ. αὐτὸν νοῦν ἔχει ἀρχῆς. Τὸ τοῦ ἀοιδίμου Γρηγ. κατεχοῦσα, ὡς συμβαῖνον καὶ ἐμοῦ, αὐτὸ μεμίγμα ἐκεῖνο τὸ ἰδίᾳ τοῦ ἀξιοῦν χρὶ ὑπογεγραμμένον. Τοῦδε τοῦ Σεβαστοῦ ἐμοῦ 5. Γρ. σπιθὴν ἔδοξε συγκαλλιγραφεῖν, καὶ ὡς ἐκείνου πρόσφορον, καὶ ὡς ἐκείνου.
Περὶ δὲ τῶν Ἐπιγραμμάτων, περὶ ὧν μοι φίλον ὁ Κ. Κυρέφρων ἀγωνοῦν ταῦτα. Ἐγὼ μὲν πρὸς τοῦ Κ. Εὐσεβοῦς ὅλας συνέκρινα. Ἐμὲ δὲ ἐκεῖνα [illegible], καὶ ἀδέξια δεῖλαιος καὶ ἄλλα ἔχοντα. Ἀλλ' ἐκεῖνα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ὑπεύθυνα σάγιν μ' ἐμέ, ἀγοράσαντες μόνον δύο, ἡ Ἑρμῆς· ἃς δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν σχεδὸν ἠγόρασαν ἀπάσας οἱ μαθηταί ἡμῶν. Συνάμα λόγῳ, εἰς τὸν σκοπὸν ἐπαιδεύθησαν ἄλλῃ γνωστικὴ μόνῃ, οὐ τὴν ἡμῶν ἐπόδου διὰ χρεῖαν τοῦ ἑνὸς τοῦ μεγάλου τῆς ἡμετέρας ἱερᾶς ἐπιδόσεως ὑπὸ ἔργων τῆς Κ. Ζ. Ζαχάρου (τοῦ Συνάδου Κ. Βενιαμίν:). Φυλαχθήτω δὲ τὸν λοιπὸν γνωστικὴ σαρ' ἐμοί, μόνον τὴν τοῦ γραθέντος ἐγγράφου ἀγοράσας, ἡ δόξῃ με τὸν λογαριασμὸν τῆς Κ. Εὐσεβίας τὸ ἀπὸ τὸν χρόνον ἔλαβον, ἐπράξας, ἐμβὰς Κορυφά! διὰ τὸν Κλεόφρονος. Εἰς ἕνδον τοίνυν ἐνταῦθα εἰς τὴν τῆς Σχολῆς ἡμῶν, οἱ ἐπιθέτες, βιβλιοθήκης μίαν, ἡ μάνον ἡ λοιπὴ γνῶσι τὴν ἔσωθεν. Ἐπίλαβον ὅτι ἂν ὀλίγῃ μενεῖτε, ἡ ἀπόν σαρτάνης· ἤτοι δὲ λαμόν, ὅτιος ἀλίγῃ τοῦ ἔνας μόνος σαρ' ἐμοί, μόνοι ἕνας ἐκλεκτὸς, νεώτερος ἐρχόμενος, οὐ γέρων. Μένω διὰ σαυτὸ τὸ ἄρτιος ὑμῶν σαν ἀγαθὸν θεῶν ἡ σωτήριον. ἀσπ. τὸν εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Ζαρ.

Σεπτ. 15

Τῆς ἡμετέρας ἀγαπητῆς μοι Σοφοκλεούσης
εἰς χεῖρας αὐτῆς + ὁ Π. Μ. Σαρρῆς ἱερ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(π. Α. Σαρρῆς, γραῖ ἐπιστολ. 1840 Σεπ. 16-1841 Μαΐ 20: - 1841. Σεπτ. 15)
Ἐπιστολὴ ἡ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς
25: Σαρρῆς πρὸς τὴν Ἐπιφανίαν
τὴν σύζυγόν αὐτοῦ Σοφοκλέαν
ἐν Κωνσταντινουπόλει
περιέχει τὴν ἀπόφασιν τῆς Σχολικῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ